

Sygn. akt IV U 213/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Rafał Jerka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2021 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do świadczenia postojowego

na skutek odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 stycznia 2021 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. B. prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego.

/-/ s. Rafał Jerka

Sygn. akt IV U 213/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2021 roku (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił T. B. prawa do świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że z danych zawartych w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej wynika, że na dzień 30 września 2020 roku wymieniony jako przeważającą działalność wg PKD miał wpisany kod 81.29.Z. (działalność związaną z dezynfekcją, dezynsekcją i deratyzacją), która nie jest objęta pomocą z tzw. tarczy branżowej.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł T. B., wnioskując o zmianę decyzji i przyznanie spornego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, iż około 70% jego przychodów generowane jest z działalności określonej kodem PKD 56.10.A. tj . działalności gastronomicznej (objętą zakresem ustawy pomocowej), a brak wskazania iż jest to działalność przeważająca wynika jedynie z jego zaniedbania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca złożył wniosek o świadczenie postojowe w dniu 2 stycznia 2021 roku. Określił swoją działalność jako przeważającą wg kodu PKD 56.10.A. (usługi gastronomiczne). We wniosku wskazał, że wystąpił spadek przychodów w wysokości 40% w porównaniu do analogicznego miesiąca roku poprzedniego.

W rejestrze REGON na dzień 30 września 2019 roku działalność prowadzona przez ubezpieczonego miała wpisany przeważający kod 81.29.Z (dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja)

Faktycznie w latach 2017, 2018, 2019 r. przychód z działalności oznaczonej kodem PKD 56.10.A. (usługi gastronomiczne) w przypadku ubezpieczonego wynosił odpowiednio 79 652,29 zł (72,77% ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej), 79 942, 67 zł (72,74% ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej), 110 366,80 zł (62,73% ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej)

Z kolei w latach 2017, 2018, 2019 r. przychód z działalności oznaczonej kodem PKD 81.29.Z (działalność DDD) wynosiła odpowiednio 6453,80 zł (5,88% ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej), 6781,40 zł (6,17 % ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej), 7 873,40 zł (4,47 % ogółu przychodu generowanego z działalności gospodarczej)

Dnia 1 grudnia 2020 roku ubezpieczony dokonał zmiany symbolu przeważającego PKD z 81.29.Z na 56.10.A.

(dowód: bezsporne, ponadto akta ZUS oraz stanowisko organu, dokumentacja księgowa przedstawiona przez wnioskodawcę, k. 11 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie, jako zasadne, skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 15zs⁽²⁾ ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach (...) oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej: ustawa COVID) Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj **przeważającej działalności**, kodem (...) 56.10.A. (...), która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

Zgodnie z ust. 8 tego artykułu oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu **na dzień 30 września 2020 r.**

W uzasadnieniu organ wskazał, iż na dzień 30 września 2020 roku wnioskodawca prowadził przeważającą działalność z kodem 81.29.Z. (dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja). Do zmiany przeważającej działalności według kodu na 56.10.A (działalność gastronomiczna) **doszło dopiero w dniu 1 grudnia 2020 roku**, co skutkowało odmową przyznania prawa do świadczenia postojowego ze względu na niespełnienie wymogów określonych w art. 15zs² ust. 8 ustawy.

Z taką (formalistyczną) odmową przyznania świadczenia postojowego nie sposób się zgodzić. W ocenie Sądu Okręgowego jasnym jest, iż intencją prawodawcy (potwierdza to także wykładnia literalna art. 15zq) było zaliczenie do kręgu beneficjentów tych świadczeniobiorców, których **realna (faktyczna)** przeważająca działalność jest tożsama z kodami PKD określonymi w ustawie. Art. 15 zs⁽²⁾ ust. 8 ustawy (ustanawiający wymóg legitymowania się przeważającym określonym w ustawie kodem PKD na dzień 30 września 2020 roku) ma charakter **jedynie pomocniczy**, umożliwiający organowi rentowemu sprawne rozpatrywanie wniosków pomocowych.

Przemawia za tym w szczególności fakt, że PKD, a więc Polska Kwalifikacja Działalności, została wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) – Dz. U. 2007, nr 251, poz. 1185. Rozporządzenie te zostało wydane na mocy art. 40 ustawy o statystyce publicznej. Przepis ten wskazuje, że Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami administracji państwowej, opracowuje podstawowe do określenia przebiegu i opisu procesów gospodarczych i społecznych standardowe klasyfikacje i nomenklatury, wzajemne relacje między nimi oraz ich interpretacje, zaś zostają wprowadzone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów.

Wprowadzone w tym trybie standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej.

Oznacza to, że kod PKD ma **w istocie charakter jedynie statystyczny**, i w żadnym wypadku nie przesądza o **faktycznie (realnie)** wykonywanej działalności. Niewątpliwie zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy prowadzący działalność winien dokonać aktualizacji wpisu w ustawowym terminie, nie sposób jednak wywodzić z tej normy sankcji dla przedsiębiorcy mającej objawiać się odmową przyznania pomocy publicznej związanej z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2.

Warto również podkreślić, że zarówno art. 16 ustawy o CEIDG oraz przepisy w zakresie informacji w rejestrze REGON, co do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o CEIDG w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą wskazuje, że **domniemywa się**, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe. Natomiast stosownie do treści art. 234 k.p.c. domniemania ustanowione przez prawo (domniemania prawne) wiążą sąd; mogą być jednak obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. W aktualnym stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone.

Tym samym to na wnioskodawcy spoczywał obowiązek wykazania, że dane zawarte w rejestrze są nieprawdziwe, zaś jego przeważająca działalność zawiera się w kodzie PKD 56.10.A, Powyższemu obowiązkowi wnioskodawca sprostał (zebrana w sprawie dokumentacja finansowa) co skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji i przyznaniem wnioskodawcy prawo do dodatkowego jednorazowego świadczenia postojowego.

SSO Rafał Jerka